

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. szeptember 19. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt az I.r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2011. november 15. napján kihirdetett KB.I.234/2009/24. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottakat bűnösnek mondja ki szolgálatban kötelességszegés vétségében (Btk.348.§ (1) bek.).

Ezért a vádlottakat megrovásban **részesíti**.

A vádlottakat egyetemlegesen kötelezi az eljárás során felmerült 27.095 (huszonhétezer-kilencvenöt) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. november 15. napján kihirdetett KB.I.234/2009/24. számú ítéletével az I., II., III., és IV.r. vádlottakat az ellenük a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész a vádlottak terhére fellebbezést jelentett be bűnösségük megállapítása érdekében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlottak büntetőjogi felelősségét annak ellenére nem állapította meg, hogy rendeltetési helyüket engedély nélkül hagyták el. Az ítéletben kifejtettekkel összefüggésben utalt arra, hogy a rendőrök nem hivatkozhattak arra, hogy az adott helyen veszélyben voltak, mivel hivatásuknál fogva vállalniuk kell a veszélyt. A vádlottak cselekménye gondatlannak sem tekinthető, mivel szándékosan hagyták el a helyszínt. Nem tartotta relevánsnak azt az érvelést sem, hogy a II. és IV.r. vádlottak parancsra követték el a cselekményüket, ezért nem áll fenn vonatkozásukban büntethetőséget kizáró ok. Indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak bűnösségének megállapítását a szolgálatban

kötelességszegés vétségében, ezért I. és II.r. vádlottakkal szemben pénzbüntetés, a III. és IV.r. vádlottak esetében pedig megrovás alkalmazására tett indítványt.

A vádlottak és védőjük az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.16/2012/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében helyesen állapította meg a tényállást, amelyből, mint helytelen jogi következtetést, csak annak megállapítását indítványozta mellőzni, hogy az I.r. vádlott szolgálati beosztásánál fogva jogosult volt önálló döntés hozatalra a helyszín elhagyását illetően. Mivel a vádlottak a vonatkozó Járőr- és Szolgálati Szabályzat rendelkezését megszegve, előjárójuk engedélye nélkül, szándékosan hagyták el a rendeltetési helyüket, indítványt tett bűnösségük megállapítására szolgálatban kötelességszegés vétségében. I. és II.r. vádlottak vonatkozásában pénzbüntetés kiszabását, a III. és IV.r. vádlottak tekintetében megrovás alkalmazását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Figyelemmel arra, hogy az első fokú ítélet helytelen következtetést tartalmaz, amely miatt a Be.351.§ (2) bekezdés d/ pontjában írtak szerint megalapozatlan, indítványozta a megalapozatlanság kiküszöbölését az átiratában foglaltak szerint. Felhívta a figyelmet arra, hogy a baleset helyszínén tartózkodó vádlottak folyamatosan kapcsolatban voltak az ügyelettel, akinek nem jelentették, hogy szolgálati helyüket el kívánják hagyni. Ennek ellenére rendeltetési helyüket elhagyták, amellyel összefüggésben a szennyezett útfelület miatt több jármű is balesetet szenvedett. Indítványozta a vádlottak bűnösségének megállapítását szolgálatban kötelességszegés vétségében, a jogkövetkezmények tekintetében is fenntartotta az átiratában írtakat.

A vádlottak védője az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján helyes jogi következtetést vont le, amikor védeneket az ellenük emelt vád alól felmentette. A vádlottak életveszélyes helyzetben voltak, amelyet csak úgy tudtak elhárítani, ha a helyszínt elhagyják azzal a szándékkal, hogy oda a lehető legrövidebb időn belül visszatérnek úgy, hogy megfelelő távolságból az adott útszakaszt le tudják zárni a nélkül, hogy az ő, illetve mások testi épsége ne kerüljön veszélybe. Ezért véleménye szerint még gondatlanság sem állapítható meg terhükre. Ha a bíróság a gondatlan elkövetést mégis terhükre róná, az sem alapozhatja meg bűnösségük kimondását, figyelemmel arra, hogy a szolgálatban kötelességszegés vétsége csak szándékosan követhető el. Amennyiben a másodfokú bíróság nem értene egyet az első fokú ítélet helybenhagyásával, úgy mindegyik vádlott tekintetében megrovás alkalmazására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében

felülbíráta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írtakat, mivel a büntető ügy érkezését követően annak tárgyalásra történő kitűzésére jelentős késedelemmel került sor. Az ügy 2009. december 18-án érkezett, kitűzésére 2011. szeptember 7-én került sor. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem jelentett olyan, a Be.375.§ (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely az ügy hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna.

Az elsőfokú bíróság egyebekben tárgyalásán az eljárási szabályokat betartotta, a releváns bizonyítékokat számba vette. A másodfokú bíróság egyetértett az ügyészség indítványával, amely szerint az elsőfokú bíróság megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett, ezért ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés d/ pontja alapján részben megalapozatlan. E megalapozatlanságot a másodfokú bíróság az iratok alapján kiküszöbölhetőnek találta a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján és a történeti tényállásból az ügyészi indítvánnyal egyezően mellőzi az ítélet 5. oldal 3. bekezdés utolsó mondatából azt a kitételt, hogy „szolgálati beosztásánál fogva jogosult volt dönteni az I.r. vádlott a helyszín elhagyásáról.” A rendelkezésre álló iratokból ugyanis megállapítható, hogy erre csak az ügyelet engedélye alapján kerülhetett volna sor. E pontosítással az első fokú ítélet már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a tényállás előbbiekben írt helyesbítése nem jelentett az elsőfokú ítélettel ellentétes tényállás megállapítását.

A vádlottak bűnösségének megállapítása érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta, az jogkövetkezmények alkalmazása tekintetében azonban csak részben értett egyet az ügyészi indítvánnyal.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor felmentette a vádlottakat az ellenük a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól. Ugyanis a vádlottak helyszín biztosítási feladatot láttak el egy baleset helyszínén, amely helyszín az útestre került szennyeződés miatt balesetveszélyes volt. A vádlottak engedélyt nem kaptak a helyszín elhagyására, az I.r. vádlott ilyen irányú döntését a járőr további tagjai nem kifogásolták. Magatartásuk következményeként több jármű is balesetet szenvedett, amit addigi figyelemfelkeltő ott tartózkodásuk megakadályozott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves az első fokú ítélet 7. oldalán kifejtett azon jogi álláspont, hogy a vádlottakat cselekményük megvalósításakor sem szándékosság, sem gondatlanság nem terheli.

A Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét többek között az követi el, aki őr- ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatában rendeltetési helyét elhagyja. A vádlottak szándékosan, engedély nélkül hagyták el a rendeltetési helyüket. Minden alapot nélkülözött az a bizakodásuk, hogy az olajjal is szennyezett csúszós útfelületen nem történik baleset. Cselekményük következményeit előre látták és abba belenyugodva cselekedtek. A másodfokú

bíróság szerint ezért eshetőleges szándékkal valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt.

A másodfokú bíróság egyetértett az ügyészi fellebbezés azon hivatkozásával, hogy a vádlottak megszegték a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 3.§ (5) bekezdésében foglaltakat, mely szerint a rendőr a részére kijelölt területet csak parancsra vagy az előjáró engedélye alapján, illetve végszükség esetén hagyhatja el, továbbá azzal, hogy végszükség adott esetben nem volt, és a rendőröknek hivatásuknál fogva a veszélyhelyzetet vállalniuk kell.

Az előzőek alapján a másodfokú bíróság megváltoztatta az első fokú ítéletet és a vádlottakat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében.

A Fővárosi Ítéltábla valamennyi vádlott tekintetében enyhítő körülményként értékelte eddigi kifogástalan szolgálat ellátásukat, nagyobb nyomatékkal a jelentős időmúlást és I.r. vádlott tekintetében azt, hogy két gyermek eltartására köteles. Súlyosító körülményként értékelte terhükre a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát.

A másodfokú bíróság az enyhítői körülmények nagy számára is figyelemmel arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlottakkal szemben a legenyhébb büntetés, illetve intézkedés kiszabása sem szükséges, cselekményük az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy velük szemben a megrovás alkalmazása is elegendő. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság mind a négy vádlottat megrovásban részesítette. A jelentős időmúlásra figyelemmel sem I.r., sem pedig a II.r. vádlottak cselekményét nem értékelte olyan súlyúnak, ami indokolta volna velük szemben súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazását, ezért a pénzbüntetés kiszabására irányuló ügyész indítvány eredményre nem vezethetett.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak bűnösségét megállapította, a Be.338.§ (1) és (3) bekezdése alapján őket egyetemlegesen kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy határozatával szemben a Be.386.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján fellebbezésnek van helye.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372. (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. szeptember 19. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. szeptember 19. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő